

Publicerad 2011-12-23 00:58 av Pernilla Skantz

Till dig som höll mig när jag själv inte kunde stå

Och som stannade kvar när jag lärde mig att gå

Jag kan vänta tills dess

Och så var vintern här

Med kalla nätter, mörka dagar och så mycket att göra på så lite tid

Och jag vill att du håller mig i handen och viskar i mitt öra

att allting kommer bli bättre

Att du kommer stanna kvar

Men du blir lika kall som snön vid den här tiden på året

Och jag vet att du inte kan lova någonting

För spåren du lämnar på marken kommer i vilket fall som helst att frysa till is

Och orden du inte säger fryser fast i luften som istappar från stuprör

och luften är för kall för att andas

för den får ditt hjärta att stanna

så du lär dig att andas ensamhet och förakt

Men jag står här bredvid

Och jag lovar att vänta tills våren kommer

När snön töar bort och luften bli varmare

Så står jag vid din sida och ser dig andas igen

Och känner hjärtat slå i ditt bröst

Jag kan vänta tills dess

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pernilla Skantz med Poeter.se id #39086 innehar upphovsrätten